

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Floremundi Raemundi V. Cl. Olim Consiliarii Regis
Galliarvm Ex Calviniano Catholici Synopsis Omnium hujus
temporis Controversiarum tam inter Lutheranos,
Calvinistas quam alios plurimos. Sive Historia ...**

Raemond, Florimond de

Coloniae Agrippinae, 1655

VI. Henricus flagitia flagitijs cumulat. Interim nihilominus de
reconciliatione sua cum Ecclesia cogitationem suscipit. Catharina itidem
Huarda supplicio affecta, Catharinam Parram ducit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10880

VI. Hoc modo quum Henricus tum ab eo, qui Protestantium causa favebat, tum ab Anna Clivenfi sese expedivisset, non tamen destitit quidvis in visum ipsi esset, caedi destinare, ita crudelitatis assuetus, ut vix vivere sibi videretur, nisi sanguinem quotidie effunderet. Unde ad III. Augusti, tres viri Catholici Theologiaeque Doctores, Thomas Abelus, Edovardus Povelus, & Richardus Fetersthonus, extremo supplicio affecti fuerunt: quo etiam ipso die tres haeretici Zvingliani, Barnus Gerardus & Hieronymus mortem subire coacti sunt: ita quidem, ut singuli Catholici cum singulis haeticis (detestabili prorsus copula) in eadem crate conjungerentur, hoc est, mors vitae, tenebris lumen, & infernus Paradiso sociarentur. Cujus rei novitate quum omnes obstupescerent, Palatinus quidam ex Henrici aula petiit, quanam cuique causa mortis esset: quumque accepisset, alios ob Religionem Catholicam defensam, alios ob eandem impugnatam morti esse adjudicatos: *nae (inquit) in posterum ergo Regia Religionis ero, hoc est, nullius.* De aliis pluribus praeterca, quod nollent Ecclesiasticum suum Primatum agnoscere, supplicium Henricus sumit.

Desperata jam in Anglia Regno causa Religionis, quum aliud remedium superesse non videretur, nisi ut Religio omnis abjiceretur, spes tamen exorta est nova, omnia in integrum restituendi: sed eam eventus fefellit. Anno 1541. habita sunt Ratisbonae Imperii Comitia, praesente Carolo Imperatore, de aliqua concordia in negotio Religionis, si fieri possent, ineunda, cujus etiam rei causa Paulus III. Pont. Cardinalem Contarenum cum Legati auctoritate eo destinaverat. Rex etiam Henricus eo misit Henricum Cnevetum, equitem auratum, & Stephanum Gardinerum Vintoniensem Episcopum, partim ut eam, quam in fidei negotio ipse rationem sequebatur, qui Lutheranismum amplexus non fuisset, sed aliud a Catholicis & Protestantibus diversum schisma introduxisset, Germaniae Principibus probarent: partim ut rationem quandam cum Caesare inirent, qua ad Universalis Ecclesiae communionem Henricus rediret. Iam enim tumultuationum distractionumque quibus innocens Ecclesiae tunica discindebatur, pigere ipsum incipiebat.

Sed non fuit ita firmus & constans hic Regis animus, quin decretum eius mundanae rationes impedirent. Nam ut salvo suae Majestatis honore de

hac reconciliatione ageretur, negotium suis dederat, honor autem iste Deo & Ecclesiae ipsius in ignominiam cedebat. Redire enim, unde abierat, volebat: at reddere Ecclesiae quod rapuerat, non volebat nec ullam admittebat mentionem poenitentiae, aut publicae enormium suorum criminum confessionis, quam tamen in recipiendo peccatore poenitenti intervenire debere, Ecclesiasticis Canonibus sancitum est. Itaque negatus illi est ad Christi ovile aditus, propterea quod intrare, non in totis ab errore revocata, sed ut lupus cogitabat. Quamquam nescio an satius futurum fuisset, si ex praescripto harum legum, quamvis nefas sit eas violare, in hoc quidem casu, qui poterat emendationem in aliud tempus promittere, actum non fuisset. Eodem tempore Henricus, quo de salute animae suae disceptabat in conventu Ratisbonensi, uxori suae interitum in Anglia meditabatur: quae adulterii apud Regni Ordines, ipso accusante, convicta, cum mactis suis Thoma Colpepero ab Culpepero, & Francisco Dirhamo ab Durantio neci data fuit. Henricus, quamvis post repudiatam Caesaris matertera Catharina infelicissime ipsi matrimonium cederent, non tamen a sextis nuptiis contrahendis absteritus, Catharinam Parram viduam, Baroni Latimero prius nuptam, quae Comitissae Essexiae soror fuit, uxorem duxit Anno 1543. hoc solo beatam, quod Rex prius e vita sublatus est, quam ex vita ipsam (id quod in animo habuisse dicitur) ob haereticum crimen, cui se infensissimum profitebatur, sustulisset.

DE MORTE REGIS HENRICI, ET quamvis fera eius respicientia, ac testamento eiusdem.

CAPUT QUINTUM.

ARGUMENTUM.

- I. Henricus ades sacras, hospitalia, Seminaria, Collegia, diripit ac destruit, & Thomam Harvardum supplicio addicit.
- II. Morbo affectus, magna animi consternatione ab Episcopis ad se accersitis consilium ac modum reconciliationis cum Ecclesia exquirat.
- III. Franciscanorum templum restaurat, ac solenne Missa sacrificium restituit: testamentum condit: sub una tantum specie Eucharistiam sumit, summa cum reverentia & honore ac tandem obit.

IV. Leo